

Het Boek Daniël - Nummer Honderdvijfentachtig

De goddelijkheid belichaamd: de diepgaande belijdenis van Petrus en haar implicaties

Jeff Pippenger

2024-04-15

Toen Petrus zijn antwoord gaf op Christus' vraag wie de discipelen zeiden dat Christus was, gaf hij te kennen dat Jezus de Gezalfde was, de Christus, de Messias. Hij zei ook dat Hij de Zoon van God was.

Toen Jezus in de streken van Caesarea Filippi gekomen was, vroeg Hij Zijn discipelen en zeide: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben? En zij zeiden: Sommigen zeggen dat Gij Johannes de Doper zijt; anderen Elia; en weer anderen Jeremia, of een van de profeten. Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben? En Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dit niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En ook Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat gij op de aarde binden zult, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in de hemelen ontbonden zijn. Mattheüs 16:13–19.

Door Petrus stelde de Heilige Geest de wezenlijke waarheid voor die de honderd vierenveertigduizend moesten begrijpen. Hij deed dit te Panium, hetwelk Caesarea Filippi was. Panium is de heiligste tempelplaats in de aanbidding van de draak, want Griekenland vertegenwoordigt de wereld, en de wereld in de laatste dagen is de Verenigde Naties, die de aardse vertegenwoordiger van de draak is. De „poorten van de hel” is een benaming voor de tempel van Pan, de Griekse bokgod. De tempel was gebouwd vóór een grot die de Bron van Panium bevatte. De Bron van Panium voedde de rivier de Jordaan, die een symbool van Christus is.

De naam „Jordaan” betekent „neerdaler”, en hij begint zijn loop in het bergachtige gebied van Noord-Israël, waarbij hij zijn voornaamste bron ontleent aan de bronnen van de berg Hermon, de hoogste top van het Hermongebirge, waar de bron ligt die de „poorten van de hel” wordt genoemd. Hermon betekent „heilig” en „Jordaan” betekent „neerdalen”. De rivier de Jordaan stroomt vanuit de hooglanden van de berg Hermon en daalt af door de Jordaan-slenk, om uiteindelijk de Dode Zee te bereiken, het laagste punt op het aardoppervlak.

De wateren die de rivier de Jordaan voeden, die hun oorsprong vinden in de tempel van Pan en uiteindelijk aankomen op het laagste punt op aarde, vertegenwoordigen de nederdaling die de Zoon van God maakte toen Hij de hoogste heilige berg verliet om af te dalen naar de laagste „dode zee” van deze wereld. Christus' nederdaling uit de hemel tot in de dood van het kruis vertegenwoordigt ook dat Hij het vlees van de gevallen mens op Zich nam, want Zijn weg van de hemel naar het kruis werd gevoed door de wateren die ontsprongen aan de „poorten van de hel.”

De Dode Zee is niet alleen de laagste plaats op aarde, maar ook het zoutste water op aarde, negenmaal zouter dan de oceaan. Christus' dood aan het kruis, waarvan de Dode Zee een voorafbeelding is, is de plaats waar Hij Zijn verbond met velen heeft bevestigd.

En al uw spijsoffers zult gij met zout bereiden; ook zult gij niet toelaten dat het zout van het verbond van uw God aan uw spijsoffer ontbreekt; bij al uw offers zult gij zout offeren.
Leviticus 2:3.

Op de weg vanaf de bronnen van de berg Hermon stroomt de rivier de Jordaan door de zee van Galilea, die ook bekendstaat als het Meer van Tiberias en het Meer van Kinneret. Galilea betekent een „scharnier” of een „keerpunt”. Tiberius is de naam van de Romeinse heerser die Augustus Caesar opvolgde, en vanwege de vorm van het meer wordt het Kinneret genoemd, wat „een harp” of „een lier” betekent. Het keerpunt voor de mensheid kwam toen Tiberius Caesar regeerde en Jezus werd gekruisigd, en elke harp in de hemel verstomde. Het geografische getuigenis van de rivier de Jordaan in verband met de „poorten van de hel”, dat wil zeggen de tempel van de Griekse god Pan, spreekt van het getuigenis dat Petrus door de inspiratie van de Heilige Geest verkondigde.

De incarnatie van Christus was de vereniging van goddelijkheid en menselijkheid die plaatsvond toen de goddelijke Zoon van God het menselijk vlees op Zich nam en aldus de goddelijkheid met de menselijkheid verenigde, zoals uitgebeeld door de wateren uit de bron van Pan die de rivier de Jordaan voeden. Wat de bron van Pan voedde, waren de dauw, de regen en de sneeuw die vielen op de bergen van Hermon, waarbij Hermon de „heilige” berg voorstelt, namelijk het Jeruzalem daarboven.

Een bedevaartslid van David. Zie, hoe goed en hoe liefelijk het is dat broeders ook eensgezind samenwonen! Het is als de kostelijke zalfolie op het hoofd, die neerdaalde op de baard, op de baard van Aäron, die neerdaalde tot op de zoom van zijn klederen; als de dauw van de Hermon, en als de dauw die neerdaalt op de bergen van Sion; want daar gebiedt de HEERE de zegen, het leven tot in eeuwigheid. Psalmen 133:1–3.

De „kostbare olie” die langs Aarons baard neervloeide, was de olie die werd gebruikt toen hij en zijn zonen tot priesters van God werden gezalfd.

En gij zult nemen van het bloed dat op het altaar is, en van de zalfolie, en het sprengen op Aäron en op zijn klederen, en op zijn zonen en op de klederen van zijn zonen met hem; also zal hij geheiligd zijn, en zijn klederen, en zijn zonen, en de klederen van zijn zonen met hem.
Exodus 29:21.

Petrus verwoordde de belijdenis van alle discipelen, en daarmee verwoordde hij de belijdenis van de honderdvierenveertigduizend, die gezalfd zullen worden als een verenigd priesterschap dat als een banier wordt verheven. De „olie” die Aäron zalfde, was ook als de dauw van de berg Hermon en ook de dauw van de bergen van Sion. De „olie” en de „dauw” zijn de boodschap die de zalving van de Heilige Geest vertegenwoordigt.

Neemt ter ore, gij hemelen, en ik zal spreken; en hoor, o aarde, de woorden van mijn mond.
Mijn leer zal neerdruppelen als de regen, mijn rede zal neerdalen als de dauw, als de motregen

op het jonge kruid en als de regenstromen op het gras; want ik zal de Naam des HEEREN verkondigen: schrijft onze God grootheid toe. Deuteronomium 32:1-3.

De „dauw” is de „leer” die neerdaalt op de bergen van Sion, en zij is de „olie” der zalving die de honderdvierenveertigduizend verenigt, die Gods priesters zijn in de laatste dagen. De leer drupt als regen en distilleert als dauw, omdat zij „verkondigd” wordt. Zij wordt verkondigd omdat hemel en aarde oor moeten geven en de woorden van Zijn mond moeten horen, door middel van een verenigd priesterschap dat het banierteken is dat de boodschappen van de Middernachtsroep en de Luide Roep verkondigt.

Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van hem die goede tijding brengt, die vrede verkondigt; die goede tijding van het goede brengt, die heil verkondigt; die tot Sion zegt: Uw God is Koning! Uw wachters verheffen de stem, tezamen jubelen zij; want zij zullen zien van aangezicht tot aangezicht, wanneer de HEERE Sion wederbrengt. Breekt uit in gejubel, zingt tezamen, gij puinhopen van Jeruzalem; want de HEERE heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost. De HEERE heeft zijn heilige arm ontbloot voor de ogen van al de volken; en alle einden der aarde zullen het heil van onze God zien. Jesaja 52:7-10.

De wachters van de laatste dagen, voorgesteld door Petrus, verkondigen heil en vrede, en zij zullen één zijn, want zij zullen oog in oog zien. Dit geschiedt wanneer „de HEERE Sion wederbrengt”. Het Hebreeuwse woord dat met „wederbrengen” is vertaald, betekent „omkeren”. Wanneer de HEERE Sion omkeert, betekent dit dat Sion in gevangenschap was geweest, zoals voorgesteld door de verstrooiing, en het wordt omgekeerd wanneer de gevangenschap ophoudt.

Want aldus zegt de HEERE: Zeker, wanneer te Babel zeventig jaren vervuld zijn, zal Ik u bezoeken en Mijn goed woord over u gestand doen door u naar deze plaats terug te brengen. Want Ik weet welke gedachten Ik over u koester, spreekt de HEERE, gedachten van vrede en niet van kwaad, om u een hoopvolle toekomst te geven. Dan zult gij Mij aanroepen, en heengaan en tot Mij bidden, en Ik zal naar u horen. En gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart. En Ik zal door u gevonden worden, spreekt de HEERE; en Ik zal een omkeer brengen in uw gevangenschap, en u bijeenbrengen uit alle volken en uit al de plaatsen waarheen Ik u verdreven heb, spreekt de HEERE; en Ik zal u terugbrengen naar de plaats vanwaar Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren. Jeremia 29:10-14.

Alle profeten spreken over de laatste dagen, en in de laatste dagen verkeert Zijn volk in een gevangenschap die ongedaan gemaakt moet worden, opdat het getuigenis der profetie vervuld worde.

Het woord dat van de HEERE tot Jeremia kwam, zeggende: Zo spreekt de HEERE, de God van Israël, zeggende: Schrijf u al de woorden die Ik tot u gesproken heb, in een boek. Want zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenschap van Mijn volk Israël en Juda wenden zal, spreekt de HEERE; en Ik zal hen doen terugkeren naar het land dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het bezitten. Jeremia 30:1-3.

Na drieënhalve dag van slapen, evenals Lazarus vier dagen sliep en Daniël eenentwintig dagen rouwde, wekt Michaël de twee getuigen op, die Zijn volk van de laatste dagen zijn, en brengt hen tot eenheid; tevens zalft Hij hen door middel van een boodschap die over de gehele wereld wordt gepubliceerd. Die boodschap is de „dauw” van de berg Hermon (de heilige berg), die de bron van Pan voedt, welke vervolgens de rivier de Jordaan voedt. De zalving die door die boodschap tot stand wordt gebracht, vertegenwoordigt de zalving van Jezus, die markeerde wanneer Hij de Christus werd, hetgeen Petrus heeft geïdentificeerd.

Toen Petrus Christus als de Zoon van God aanwees, stelde hij Christus voor als zowel de Zoon van God als de Zoon des mensen, zoals uitgebeeld door de wateren van de „poorten van de hel” die de rivier de Jordaan voeden. De belijdenis van Petrus werd voortgebracht door de inspiratie van de Heilige Geest, en het was die waarheid — dat Jezus de Christus was, de Gezalfde, en dat Hij zowel God als mens was — die door Jezus werd aangeduid als de waarheid waarop de strijd tegen Gods volk in de laatste dagen zich zou concentreren, een volk aan wie Christus overwinning had beloofd; want de „poorten van de hel” zullen tegen deze waarheid geen standhouden.

De waarheid is dat op 11 september 2001, evenals Jezus bij Zijn doop werd gezalfd, de verzegeling van de honderd vierenveertigduizend begon, en dat zich in die geschiedenis een teleurstelling zou voordoen die Zijn volk van de laatste dagen zou doden, totdat Hij hen zou opwekken en hun gevangenschap zou omkeren. Het proces van opstanding omvat de vereniging van Zijn volk tot een machtig leger dat als banier wordt opgeheven. Het werk van opwekken, reinigen, verenigen en verheffen, na de dood op de straten, wordt geïllustreerd in de verzen tien tot en met vijftien van Daniël hoofdstuk elf, evenals in andere bijbelgedeelten. Maar in de verzen dertien tot en met vijftien heeft Christus Zijn discipelen opnieuw naar Caesarea Filippi gebracht, naar Panium, en daar wordt het zegel van God voor de eeuwigheid ingedrukt.

Alleen wanneer wij de diepzinnigheid van deze feiten begrijpen, kunnen wij de openbaringen van waarheid herkennen die besloten liggen in het getuigenis van Caesarea Filippi. In vers achttien van hoofdstuk zestien van Matteüs wordt de naam van Simon Barjona veranderd in Petrus, hetgeen de honderdvierenveertigduizend symboliseert, zoals eerder in een recent artikel is opgemerkt. De wiskundige openbaring die in het vers is vastgesteld, verheerlijkt Jezus als de Wonderbare Teller, want niet alleen kan Petrus worden verstaan als een voorstelling van de honderdvierenveertigduizend, maar Matteüs 16:18 is ook het wiskundige symbool van „phi”.

Voordat wij de wiskunde behandelen die met „phi” samenhangt, dient opgemerkt te worden dat „phi” deel uitmaakt van het woord „Philippi”, de tweede van de twee namen van de stad Panium. Vers achttien maakt duidelijk dat Jezus in het Hebreeuws tot Petrus sprak, dat dit in het Grieks werd opgetekend en later in het Engels werd vertaald. Deze drie stappen hebben betrekking op Christus’ heerschappij over Zijn Woord. Wanneer het woord wordt beschouwd binnen het wiskundige systeem van het vermenigvuldigen van de genummerde posities, blijkt dat de naam Petrus gelijkstaat aan honderd vierenveertigduizend, en wordt aldus Jezus benadrukt als de Wonderlijke Teller. In precies hetzelfde vers, waarin Jezus verkondigt dat Hij Zijn kerk zal bouwen, bestuurdde de Wonderlijke Teller het vertaalproces zodanig dat de waarheid die in vers achttien van hoofdstuk zestien wordt weergegeven, het wiskundige symbool van „phi” zou

vertegenwoordigen.

En Ik zeg u ook: gij zijt Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen; en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Mattheüs 16:18.

Zijn gemeente is niet slechts gebouwd op de leer dat Jezus de Christus is, en dat Hij de Zoon van God is, maar ook op het feit dat Hij het Woord is, en dat het Woord alle dingen heeft geschapen en beheerst, met inbegrip van de wiskunde, de grammatica en de werken der mensen.

In Hem hebben ook wij een erfdeel ontvangen, daar wij tevoren bestemd zijn overeenkomstig het voornemen van Hem die alle dingen werkt naar de raad van Zijn eigen wil. Efeziërs 1:11.

Phi, vaak weergegeven door de Griekse letter ϕ (phi), is een wiskundige constante die ongeveer gelijk is aan 1,618033988749895. Dit getal staat bekend als de gulden snede of de goddelijke verhouding. Het is een „irrationaal getal”, wat betekent dat het niet als een eenvoudige breuk kan worden uitgedrukt en dat de decimale voorstelling oneindig doorgaat zonder zich te herhalen.

De gulden snede heeft vele opmerkelijke eigenschappen en verschijnt in uiteenlopende contexten binnen de wiskunde, de kunst, de architectuur, de natuur en andere vakgebieden. Zij wordt vaak aangetroffen in meetkundige vormen, zoals rechthoeken, vijfhoeken en dodecaëders, waarin de verhouding van de langere zijde tot de kortere zijde gelijk is aan phi.

In de kunst en architectuur wordt aangenomen dat de gulden snede esthetisch aangename verhoudingen schept. Zij is door de hele geschiedenis heen gebruikt door kunstenaars en architecten, van oude beschavingen tot de Renaissance en daarna, voor het ontwerpen van composities, gebouwen en kunstwerken. In de wiskunde komt de gulden snede voor in diverse wiskundige vergelijkingen en reeksen, waaronder de Fibonacci-reeks, waarin elke term de som is van de twee voorgaande termen. Naarmate de termen van de Fibonacci-reeks toenemen, nadert de verhouding van opeenvolgende termen phi.

In vers 16:18 vinden wij de wiskundige phi (1.618...). Jezus, de God „die alle dingen werkt naar de raad van zijn eigen wil”, heeft besloten Zijn handtekening als Palmoni, het Wonderbare Getal, of de Telleer van Verborgenheden, te plaatsen in de profetische geografie die het slagveld aanduidt van Zijn kerk tegen de poorten van de hel in de laatste dagen. Op dat profetische slagveld heeft Hij, door Zijn beheersing van de getallen, de honderdvierenveertigduizend vertegenwoordigd door „Petrus”, wiens naam veranderd werd van „Simon”, degene die de boodschap van de duif hoort, in „Petrus”, en zo de honderdvierenveertigduizend gekenmerkt als Zijn verbondsvolk van de laatste dagen.

De „rots” waarop Hij verkoos Zijn kerk te bouwen, is de fundamentele rots, het fundament en de voornaamste hoeksteen van de „zeven tijden” van Leviticus zesentwintig, want er is geen waar fundament dat niet Christus is. Vanaf de doop van Christus, toen Simon de boodschap van de duif „hoorde”, tot aan het kruis van de Dode Zee, gedurende twaalfhonderd zestig dagen, was er tweemaal per dag een morgen- en avondoffer, behalve op de laatste dag van de twaalfhonderd zestig dagen, want op die dag ontglipte het avondoffer aan de priester, en aan het kruis stierf Christus als het tweeduizend vijfhonderd twintigste offer.

„Alles is verschrikking en verwarring. De priester staat op het punt het slachtoffer te slachten; maar het mes valt uit zijn krachteloze hand, en het lam ontsnapt. Het type heeft in de dood van Gods Zoon zijn antitype ontmoet. Het grote offer is gebracht. De weg naar het heiligdom der heiligdommen is geopend. Een nieuwe en levende weg is voor allen bereid. De zondige, bedroefde mensheid hoeft niet langer te wachten op de komst van de hogepriester.” *The Desire of Ages*, 757.

De „rots” waarop Hij Zijn kerk zou bouwen, is de hoeksteen die de bouwlieden verworpen hebben; haar getal is „tweeduizend vijfhonderd twintig”. In één kort vers presenteert Christus Zichzelf als de Meester van alle dingen, en wanneer Hij dat doet, staat en spreekt Hij in Daniël hoofdstuk elf, verzen dertien tot en met vijftien.

En Ik zeg u ook: gij zijt Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen; en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Mattheüs 16:18.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„De verborgen dingen zijn voor de HEERE, onze God; maar de geopenbaarde dingen zijn voor ons en voor onze kinderen, voor eeuwig.” Deuteronomium 29:29. Hoe God het scheppingswerk precies heeft volbracht, heeft Hij nooit aan mensen geopenbaard; de menselijke wetenschap kan de verborgenheden van de Allerhoogste niet doorgronden. Zijn scheppende macht is even onbegrijpelijk als Zijn bestaan.

‘God heeft toegelaten dat een vloed van licht over de wereld is uitgestort, zowel op het gebied van wetenschap als van kunst; maar wanneer zogenaamd wetenschappelijke mannen deze onderwerpen uitsluitend vanuit een menselijk gezichtspunt behandelen, zullen zij ongetwijfeld tot verkeerde conclusies komen. Het kan onschuldig zijn te speculeren voorbij hetgeen Gods woord heeft geopenbaard, indien onze theorieën niet in tegenspraak zijn met de feiten die in de Schriften worden gevonden; maar zij die het woord van God verlaten en trachten Zijn scheppingswerken volgens wetenschappelijke beginselen te verklaren, drijven zonder kaart of kompas op een onbekende oceaan. De grootste geesten raken, indien zij in hun onderzoek niet door het woord van God worden geleid, in verwarring in hun pogingen de verhouding tussen wetenschap en openbaring na te gaan. Omdat de Schepper en Zijn werken hun begrip zo ver te boven gaan dat zij niet in staat zijn deze door natuurwetten te verklaren, beschouwen zij de Bijbelse geschiedenis als onbetrouwbaar. Zij die twijfelen aan de betrouwbaarheid van de verslagen van het Oude en het Nieuwe Testament, zullen ertoe gebracht worden nog een stap verder te gaan en aan het bestaan van God te twijfelen; en wanneer zij dan hun anker hebben verloren, worden zij overgelaten om rondgeslingerd te worden op de rotsen van het ongelof.’

„Deze personen hebben de eenvoud van het geloof verloren. Er behoort een vaste overtuiging te zijn van het goddelijke gezag van Gods heilig Woord. De Bijbel mag niet worden getoetst aan de opvattingen van mensen over de wetenschap. Menselijke kennis is een onbetrouwbare gids. Sceptici die de Bijbel lezen om te vitten, kunnen door een onvolkomen begrip van óf de wetenschap óf de openbaring menen tegenstrijdigheden tussen beide te vinden; maar juist verstaan zij in volmaakte harmonie. Mozes schreef onder de leiding van de Geest van God, en een juiste theorie van de geologie zal nooit aanspraak maken op ontdekkingen die niet met

zijn uitspraken in overeenstemming kunnen worden gebracht. Alle waarheid, hetzij in de natuur, hetzij in de openbaring, is in al haar verschijningsvormen met zichzelf in overeenstemming.”

„In het Woord van God worden vele vragen opgeworpen die de diepzinnigste geleerden nooit kunnen beantwoorden. Op deze onderwerpen wordt de aandacht gevestigd om ons te tonen hoeveel er is, zelfs onder de gewone dingen van het dagelijks leven, dat eindige geesten, met al hun geroemde wijsheid, nooit ten volle kunnen begrijpen.

“Toch menen wetenschapsmensen dat zij de wijsheid van God kunnen doorgronden, datgene wat Hij heeft gedaan of kan doen. De gedachte is wijdverbreid dat Hij door Zijn eigen wetten beperkt is. Mensen ontkennen of negeren óf Zijn bestaan, óf menen alles te kunnen verklaren, zelfs de werking van Zijn Geest op het menselijk hart; en zij betonen geen eerbied meer voor Zijn naam en vrezen Zijn macht niet. Zij geloven niet in het bovennatuurlijke, omdat zij Gods wetten niet begrijpen, noch Zijn oneindige macht om door deze wetten Zijn wil te volbrengen. Zoals de uitdrukking ‘natuurwetten’ gewoonlijk wordt gebruikt, omvat zij wat mensen hebben kunnen ontdekken met betrekking tot de wetten die de stoffelijke wereld beheersen; maar hoe beperkt is hun kennis, en hoe uitgestrekt het terrein waarop de Schepper in overeenstemming met Zijn eigen wetten kan werken en toch geheel buiten het begrip van eindige wezens!”

“Velen leren dat de materie levenskracht bezit — dat bepaalde eigenschappen aan de materie worden verleend en dat zij vervolgens aan zichzelf wordt overgelaten om door haar eigen inherente energie te werken; en dat de werkingen van de natuur in overeenstemming met vaste wetten worden geleid, waarmee God Zelf Zich niet kan bemoeien. Dit is valse wetenschap en wordt niet ondersteund door het woord van God. De natuur is de dienaar van haar Schepper. God stelt Zijn wetten niet buiten werking en werkt er niet tegenin, maar Hij gebruikt ze voortdurend als Zijn werktuigen. De natuur getuigt van een intelligentie, een tegenwoordigheid, een werkzame kracht, die in en door haar wetten werkt. In de natuur is het voortdurende werkzaam zijn van de Vader en de Zoon. Christus zegt: ‘Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk.’ Johannes 5:17.”

‘De Levieten zongen in hun lofzang, opgetekend door Nehemia: “Gij, ja Gij, zijt de HEERE alleen; Gij hebt gemaakt de hemel, de hemel der hemelen, met al hun heer, de aarde en al wat daarop is, ... en Gij onderhoudt die alle.” Nehemia 9:6. Wat deze wereld betreft, is Gods scheppingswerk voltooid. Want “de werken waren volbracht van de grondlegging der wereld af.” Hebreëen 4:3. Maar Zijn kracht wordt nog steeds uitgeoefend om de voorwerpen van Zijn schepping in stand te houden. Het is niet omdat het mechanisme, eenmaal in beweging gezet, uit eigen innerlijke kracht blijft werken, dat de polsslag klopt en de adem de adem opvolgt; maar elke ademtocht, elke hartslag, is een bewijs van de alomtegenwoordige zorg van Hem in Wie “wij leven, en bewegen, en zijn.” Handelingen 17:28. Het is niet door een inherente kracht dat de aarde jaar na jaar haar overvloed voortbrengt en haar baan om de zon vervolgt. De hand van God leidt de planeten en houdt ze op hun plaats in hun ordelijke gang door de hemelen. Hij “brengt hun heir uit in getal; Hij roept ze alle bij name; vanwege de grootheid Zijner krachten en omdat Hij sterk van vermogen is, wordt er niet één gemist.” Jesaja 40:26. Door Zijn kracht bloeit de plantengroei, verschijnen de bladeren en komen de bloemen tot bloei. Hij “doet gras

groeien op de bergen” (Psalm 147:8), en door Hem worden de dalen vruchtbaar gemaakt. “Al de dieren des wouds ... verwachten hun spijs van God,” en elk levend schepsel, van het kleinste insect tot de mens, is dagelijks afhankelijk van Zijn voorzienige zorg. In de schone woorden van de psalmist: “Zij allen wachten op U.... Geeft Gij hun, zij vergaderen het; doet Gij Uw hand open, zij worden met goed verzadigd.” Psalm 104:20, 21, 27, 28. Zijn woord beheerst de elementen; Hij bedekt de hemel met wolken en bereidt regen voor de aarde. “Hij geeft sneeuw als wol; Hij strooit de rijm als as.” Psalm 147:16. “Als Hij Zijn stem laat horen, is er een gedruis van wateren in de hemel, en Hij doet dampen opstijgen van het einde der aarde; Hij maakt bliksemen bij de regen en brengt de wind voort uit Zijn schatkamers.” Jeremia 10:13.

„God is het fundament van alles. Alle ware wetenschap is in overeenstemming met Zijn werken; alle ware opvoeding leidt tot gehoorzaamheid aan Zijn heerschappij. De wetenschap opent nieuwe wonderen voor ons oog; zij stijgt hoog op en onderzoekt nieuwe diepten; maar zij brengt uit haar onderzoek niets voort dat in strijd is met de goddelijke openbaring. Onwetendheid mag trachten onjuiste opvattingen over God te ondersteunen door zich op de wetenschap te beroepen, maar het boek van de natuur en het geschreven Woord werpen licht op elkaar. Zo worden wij ertoe geleid de Schepper te aanbidden en een verstandig vertrouwen in Zijn Woord te hebben.” Patriarchen en Profeten, 113–115.